

THE CEYLON PATRIOT.

JUNE 17th, 1864.]

PUBLISHED ON FRIDAYS.

[VOL. 2. No. 25.

Price to Subscribers 16s. By Post 18s. 2d. per Annum.

CHARGES FOR ADVERTISEMENT.

Twenty-four lines and under—three pence per line.
Above twenty-four two " " "
Half a column—seven shillings six pence.
A whole column—ten shillings.
For the second insertion two-thirds and the third and every future insertion, one-half of the above charges if printed on succeeding days of publication.
If Advertisements are to be both in English and Tamil, one being a translation of the other, the Tamil will be charged at half the above rate.
No Advertisement will be printed for less than one shilling.

NOTICE TO ADVERTISERS.

All advertisements received without specifying the numbers of insertions will be continued in successive issues until countermanded, and charged for accordingly.

Notice to Subscribers.

Subscribers are respectfully requested to give notice of any change of address, or any irregularity in the delivery of the paper.
No verbal orders for discontinuing subscriptions can be attended to. Subscriptions are considered to be in force until countermanded in writing.

Notice to Correspondents.

All communications to the Ceylon Patriot must be Post Paid. We also request that all letters to our address as the Editor of the Ceylon Patriot be authenticated as otherwise they may not receive attention.

NOTICE.

ORIENTAL BANK CORPORATION

AN AGENCY of this Corporation was opened in Jaffna, on Tuesday the 16th ultimo for the transaction of Banking business.

CURRENT DEPOSIT ACCOUNTS may now be opened.

FIXED DEPOSITS may be lodged for periods of One, Two, and Six months, to bear interest at the rates of Three, Four, and Six per cent. per annum, respectively, and LOCAL BILLS will be received for Collection.

DRAFTS will be issued and purchased on the Head Office, on all Branches and Agencies of the Corporation on the Cochin Branch of the Bank of Madras, and on all Branches of the National, Provincial, and Commercial Bank of Scotland and on the Provincial Banks of Ireland.

Information as to Rates of Exchange, &c., may be obtained at the Bank.

R. V. DUNLOP, Acting Agent.

A. WILLISFORD, Act. Accountant.
Jaffna, 4th March, 1864.

NOTICE.

A good English lever Watch recently cleaned and repaired. Price £6.

Apply at the Office of the Patriot.

May 13th, 1864.

THE 'CEYLON WATCHMAN.'

On the first Friday of August next, will be published the first Number of a new Weekly News paper in the Tamil language, devoted to the dissemination of useful, local and general intelligence, to the discussion of subjects relating to Science, Literature, Commerce and Agriculture, Education and Politics.

Subscription 12s. per annum, payable in advance. To Subscribers in Outstations 14s. 1d. per annum including postage.

Orders for the Paper and Subscriptions, may be forwarded to the following addresses, till further notice.

Colombo.	The Examiner's Office.
Kandy.	S. Ponnampalem, Esq.
Galle.	S. Nannitamby, Esq.
Jaffna.	The Ceylon Patriot's Office and the Jaffna Freeman's Office.
Trincomalie.	A. Sarawanamutto, Esq.
Batticaloa.	Rev. D. Somanader.
Manaar.	Dr. J. Cleaveland.
Anaradhapoor.	Dr. S. Vyttilingam.
Nagapatam.	L. C. Graves, Esq.
Comboconum.	W. Veeravagupully, Esq.
Madras.	G. P. Sounderanayagampully, Esq. B. A.
Calicut.	T. Yanaprakasam, Esq.

Colombo, 18th May, 1864. ROBERT NEWTON

NOTICE.

No. 13,744.

In the District Court of Jaffna.

In the matter of the goods and the chattles of the Estate of the late E. V. DeRooy of Jaffna deceased.

Letters of Administration of the above

Estate having been granted by the District Court to Mr. J. W. DeRooy of Jaffna, Brother of the deceased, all parties having claims on the Estate, or being indebted thereto, are hereby requested to prefer such claims and to pay such debts to the said administrator within one month after which date no claims will be attended to.

Jaffna, 10th June, 1864.

NOTICE.

The Probate of the Last Will and Testament of the late Iryaretina Modr. Sittempalem of Nellore, deceased, having been granted by the District Court of Jaffna, to Messrs. V. Modr. Sampenther, C. Tiager, and T. Muttucomaroe, the Executors therein named.

All persons being indebted to the Estate of the said deceased, or holding property belonging to the same, or having claims against the said Estate, are hereby requested to pay up such debts, deliver over such property, and prefer such claims within one month from the date hereof to the said Executors, after which no claims will be attended to.

V. Modr. Sampenther }
C. Tiager. } (Executors.)
T. Muttucomaroe. }
Nellore, 13th June, 1864.

The Ceylon Patriot.

JUBILEE OF THE WESLEYAN MISSIONARY SOCIETY JAFFNA.

According to notice given, a meeting to celebrate the Jubilee of the Wesleyan Missionary Society, was held at the Wesleyan Chapel, Jaffna, on the 9th inst. at 6 o'clock.

The proceedings were commenced by the Rev. J. Kilner who gave out the 540 Hymn of the Wesleyan Hymn book.—“Before Jehovah's awful throne,” &c., after the singing of which, the Rev. Levi Spaulding, the American missionary, engaged in prayer. Mr. Kilner then announced that our much esteemed District Judge, H. Pole, Esq. had kindly consented to take the chair at this meeting. On taking the chair, Mr. Pole made reference to the object of the meeting and in an eloquent address, he paid a well merited tribute of commendation to the earnest exertions of the Wesleyan Church, to extend the knowledge of salvation by Christ crucified, throughout the world. He then introduced the various speakers. The Rev. J. Mitchil then read a very interesting statement, in which the facts connected with the origin and progress of the Wesleyan Missionary Society were laid before the meeting. From which we learned that the first band of men sent out to Ceylon were the Rev. Dr. Coke, and Messrs Lynch, Harvard, Ault, Clough, Squance and Erskine.

The noble leader of this expedition, Dr. Coke, died ere he reached Ceylon! The difficulties &c. of a long voyage told fatally on his constitution. His death took place when the vessel was in the Indian Ocean, a few degrees south of the equator, on the 3d of May 1814, in the 67th year of his age.

The remaining six missionaries landed safely at Bombay and proceeded to their several spheres of labour. The “statement” announced that upwards of £10,000 had been spent on education in Jaffna alone; and nearly £120,000 in general agency throughout the District, i. e. at Trincomalie, Batticaloa, &c.

The advent of this Mission in Jaffna, whether contemplated in a religious, social, or moral aspect, is one of the most important events in the history of our little town, and it gives that history a character which fills our minds with devout gratitude to God. We rejoice at this opportunity afforded us of giving our public testimony in favor of an Institution which we consider as one of the most useful ever devised: an Institution founded on the true basis of Christianity, which directs its energies to one object and that the most glorious which can occupy the minds of men: viz: extending the Redeemer's kingdom, and preaching to all, “the unsearchable riches of Christ.”

There is no section of the Christian church which has done, or is now doing more good in the cause of Missions, or which has set a brighter example to the Christian church throughout the world, than that body of whose proceedings for the last fifty years we are attempting to give some account. The missionaries of the Society, we find, are scattered over every part of the wide world:—and along with the best and noblest representatives of other societies, submitting to privation and when necessary enduring the most terrible trials, establishing themselves in climes where sickness and death are wafted on every breeze. In America, Africa, China; India; Australia; the West Indies and the South Sea Islands; the Agents of this Mission are found. Turning to our own Island, every one will admit that the Wesleyan Mission has largely contributed to the increase of pure religion among both Europeans and natives.

We will not offend their feelings by any extended eulogium. “Their works shall praise them.” We must say, however, that it has been our happiness to witness the many good effects of their labours and example. The smile of approving heaven, and the consciousness of having labored “well and faithfully” in the vineyard of their great master, are doubtless a treasure which the missionaries of this society would not lose for any other gain. We give below the resolutions submitted to the meeting. We cannot however, close this brief notice of this meeting without a word on the very excellent speeches which were made. Happily did the respected Chairman say “this is a family gathering.” For all through the meeting “the Churchman the Presbyterian and the Wesleyan appeared as brethren of one common family. The Rev. Mr. Buswell of the Church Mission made a telling speech. He insisted that “when this Mission was introduced to Jaffna, that Christianity was brought.” Rev. Mr. Hastings upheld this view. The Rev. Levi Spaulding referred to the missionaries whom he had known connected with this Mission, “among whom” as he said, “were some of the very best men he had ever met with.” The Rev. C. C. McArthur, the minister, now in charge of the Church Mission of Chundicully and Nellore, made a most energetic and powerful speech. Though we think he was somewhat hard on our national customs, we completely agree with the eloquent appeal he made for the proper treatment of the wives and daughters of our people.

According to the list of subscriptions read it appeared that upwards of a hundred pounds had been promised. We hope the

friends of Protestantism generally will not allow this opportunity to pass without contributing to this excellent branch of the great Protestant Church.

RESOLUTIONS REFERRED TO.

Resolution I. That this meeting would devoutly pledge itself to the belief that the work of Christian Missions, is the work of God.

Moved by the Rev. Mr. Buswell: Seconded by the Rev. Mr. Hastings: In Tamil by Mr. Nevins.

Res. II. That this meeting would regard the Jubilee of the Wesleyan Mission in Jaffna, as affording a fitting opportunity for an expression of gratitude on the part of those who have received good from the Great Head of the Church through its instrumentality.

Moved by the Rev. L. Spaulding: Seconded by R. J. Dunlop Esq.

Res. III. That this meeting records its conviction that the time has come for more systematic effort and for the exercise of greater self-denial on the part of the Church in this Island.

Moved by the Rev. C. C. MacArthur: Seconded by Rev. J. Quick.

A vote of thanks to the Chairman for his most obliging conduct in the chair, was moved by the Rev. J. Kilner, and seconded by the Rev. J. Mitchil. The Rev. C. MacArthur pronounced the benediction and the meeting separated.

POLICE MAGISTRATES.

Facts that have been brought to our notice during the past few months with regard to the administration of Justice, make it imperative on us that we should no longer keep silence on a subject which deals with the reputation, comforts and personal rights of our community. Of the several judicial functionaries created by the Legislature of Ceylon, we direct the public attention to the Police Magistrates as it appears that these officers are an independent set of men whose decisions cannot be overruled by the highest Tribunal of the island. Whilst the Supreme Court sits in review of all the judgments of all other minor Courts generally, that Court feels utterly powerless and hand-bound when the appeal is from the Police Courts in respect to facts. Errors that may be committed by District Courts in respect to facts or otherwise are criticised by the Supreme Court and why should then the Police Courts be exempted from this supervision? Certainly it is not because the individuals appointed as Police Magistrates are better men than the District Judges are, more intelligent better tried, or more dispassionate. We might almost say that as a rule raw young men are appointed to these offices. Is it not an error in legislation to leave to such men to deal with the community arbitrarily putting it in their power to lash the convicts or throw them into gaols in the most reckless manner possible. Man, even a Tamil man feels more keenly the loss of reputation, or the endurance of corporal punishment than the loss of property. What is then the principle upon which the right of criticism exercised in questions of property, is denied in those affecting the reputation and personal rights of an individual?

We will not affect ignorance of the fact that where a Police Magistrate declares that he believes certain evidence, the higher court which has not the opportunity of judging of the credibility of that evidence from the manner it was deposed, may not be in a position to discredit that evidence. We grant it, but we must say that the system as it now exists is unsound. The objectionableness of the system may not appear striking so long as its vindicators ignore the liabilities of youthhood to err and be prepossessed. The picture of human nature as drawn by the pen of Lord Bacon, contains a delineation of the various errors which he aptly called the idols of human nature and is it not in the youthful minds that these errors have full play? We do not however deny that there are magistrates who are careful, though youthful. Whatever be the

care with which the Government may select its officers it is not probable that it will always fix upon proper parties.

We have thus adverted to the general practice and we suggest that the present system as to P. Courts requires reformation. The remedy which we suggest is that to the Police Magistrates be given assessors permanent or otherwise, or some equivalent which the Crown officers may see to be better calculated to promote this object. Formerly it was the practice for three men to sit as assessors in a minor court of justice and they helped the judge materially by their opinions. That system, we believe, had a salutary effect on the community notwithstanding that some were known to have abused their privilege.

THE JAFFNA BAR.

Of the thirteen Law Apprentices who were examined on the 8th instant in the Supreme Court house, Colombo, we are glad to hear, that Mr. Tamotharampulle Magoun Tampoo of Jaffna, is among the successful Candidates. He will take out his license as Proctor of the District Court of Jaffna.

From all we know of him, we do not hesitate to assert that he is a gentleman whose character for honesty and integrity, added to his other qualifications, render him an acquisition to the Jaffna Bar. We wish him all success.

WEBSTER'S DICTIONARY.

From a private letter placed at our disposal we learn that a consignment of Webster's Dictionary was shipped from Madras, in the vessel, Venayapoorave, which is expected to arrive at Valvettytorre or Pt. Pedro before the end of this month.

MISSIONARY INTELLIGENCE

Rev. Messrs Hastings and Sanders started on a Bible tour on the 15th, Inst. for the Eastern Province and we hope that the gospel sown by them, will produce a rich harvest.

BRANCH BANK AT JAFFNA.

The Shroff of this establishment began on the 6th instant to take charge of the money in the Jaffna Kutcherry and at this date, we are told, no less than £48,000 have been received into the Bank.

CHOLERA.

Our out-station readers may suppose by our silence, that this malady has disappeared from the infected quarters which we mentioned in several of our late issues. To our deep regret it continues its depredations, and has taken within its range Mylitty, a village which has hitherto been free from its attacks. We have several times adverted to this subject with the hope of enlisting the sympathies of the local authorities, in behalf of the people but thus far without success and the authorities remain proof against all entreaties for a Medical officer!

MOORS' FESTIVAL

The annual festival of what is called Koodoo is going on this week, and its procession is seen parading through the streets of the Moors' quarters and Vannarponne. The din of the drums and the hub-bub of the crowd have been a great nuisance to the peaceful inhabitants. Boys and idlers find capital amusement in the dance—Elamechankootoo played by parties connected with the festival. We are glad to notice that the higher and intelligent Moors do not take an active part in the procession.

DEATH BY A SNAKE BITE.

We are informed that on the evening of Wednesday last, a man was bitten by a venomous snake at Alavette, and died within a few minutes.

THE WEATHER.

Since our last notice, we have had abundant proofs of the setting in of the South West monsoon. For the past five or six days there has been a very violent wind blowing from the South West which as well as the consequent high seas brought for a week's time the operations of the mariners to a stand-still. But now the wind has fallen, and the calmness characteristic of the month of June reigns. Nothing perhaps suffered more in Jaffna from the wind than the heavily laden mango-trees. The weather is again close.

Here is an account of a sad practical joke;—
“A most distressing occurrence took place at Callian in Cachar, on the morning of the 12th Inst., by which an assistant to a Tea Planter was shot accidentally by his employer.”

“The accident occurred, as far we have been able to ascertain, as follows:

“The Planter, Mr. C. S. Oldfield, and his Assistant Mr. Hunter, were living together in the same Bungalow. On the night of the 11th instant, they had retired to their separate rooms to bed, at their usual hour. During the night a squall of wind came on, which roused Mr. Oldfield, who got up and woke Mr. Hunter in order that they might make the doors and windows fast to prevent damage being done by rain and wind. While thus occupied, two or three loud whistles were heard outside. Those, Mr. Hunter suggested, were signals made by some persons intending to rob the Bungalow, as such robberies had been of frequent occurrence in Cachar of late. He therefore advised Mr. Oldfield to put his revolver under his pillow, in case anything should occur, and he handed him the weapon for this purpose. He then left the room and was heard to get into his own bed.

“After this, Mr. Oldfield fell asleep for some time, when he was aroused by the noise of somebody attempting to force his bed-room door from the outside. He immediately called for Mr. Hunter and his Chowkeedars to come to his assistance, but receiving no reply, he drew his revolver from under his pillow, and was preparing to jump out of bed, when the door was forced open, and a figure rushed towards the bed with both arms raised, as if prepared to strike a heavy blow with a “Dhau,” the ordinary weapon of the country, which he held in his hands. Under the impression that he was attacked by Natives, and that his life was in immediate danger, Mr. Oldfield fired, when to his horror he heard Mr. Hunter exclaim—“You have shot me!” This unfortunately was the case, and the wounded man could only add—“It is my fault—I forgive you,” before he expired, which he almost immediately did, the bullet having pierced his heart.

“On finding what had occurred, Mr. Oldfield at once gave information to the Authorities. An inquiry by these, was, of course, instituted which we understand has resulted in an opinion that the unhappy affair was purely the result of accident, and that, acting under the impression he naturally entertained at the time Mr. Oldfield must be held blameless for acting as he did.”

“The matter is a most unfortunate one. Mr. Hunter had, we believe, been engaged by Mr. Oldfield but a short time previously, and they were living on the best possible terms with each other. It is difficult to understand why Mr. Hunter should have acted in the manner described, except it be supposed that he intended it as a practical joke—a supposition hardly tenable. The probability is, that he had been alarmed himself by the noises he heard, and in the nervous hurry of the moment he broke into Mr. Oldfield's room. We presume, however, that their will be a full judicial investigation into the matter, therefore further comment would be premature.”—Carnatic Tel. June 7.

CORRESPONDENCE.

MISS AMELIA BAILEY.

I shall just give you but a brief account of the entertainment given by Miss Amelia Bailey last night at the Council Chamber. First, to speak of the management of the place, which I must say, was very bad, so much so, that a great many respectable gentlemen (both English and Burgher) who occupied the reserved seats were turned out of them in order to accommodate those persons who came with their ticket whose numbers corresponded with those on the back of the chairs, so that those who made room for them, or rather forced to make room were obliged to stand during the performance, and if there were any who contended for their seats were treated harshly by the managers and compelled to leave. As for me, sir, I purchased a ticket without a number and had the good fortune not to be molested by this busy manager whose ineffectual efforts to restore order quite exhausted the poor fellow and was seen streaming with perspiration making away, leaving the people to look for themselves.

The 25th Band played “Overture” and “Valse” after which Miss Bailey made her appearance and with a graceful bow commenced a beautiful song called “I'll follow thee” accompanied by the Piano-forte. The lively manner in which this was sung was charming, and the modulation of her voice in conformity with the words and music actually struck a spell in the hall and the auditors could not but listen with breathless attention. No sooner was she done than a very energetic cheer rang in proof of its approbation. Five more songs succeeded and each seemed far more excellent than the one which preceded it. I must not forget to mention that before the last song was sung, the manager, in an elaborate speech informed us that it was Miss Bailey's intention to give a second concert in the same hall on Monday next when she expects more of order and decorum in the place. The concert ended at 12 o'clock with the usual “God save the Queen!”

Colombo, 11th June 1864.

Onkle.

MISSIONARY ECONOMICS.

"The signs of the Times."

Things among men do not continue in one stay. There is nothing permanent here. Ebb and flow, growth and decay, rise and fall, birth and death are the features borne by all things terrestrial. And yet there is a degree of certainty amid all these changes.—They are not the tumbling about of fortuitous atoms, driven by the blast of a blind nature into confusion. There is an order in all this change. There is a predictive voice in every antecedent, which advertizes what will follow. "Coming events cast their shadows before them."

"Ye can discern the face of the sky; but can ye not discern the signs of the times?" The great teacher condemns the Jews for a perverted use of the faculties of discernment; assuming that those faculties will act the part of honest servants, if properly employed both in the moral and religious, as well as in the natural world. The Jews were guilty, or the Saviour never would have censured them. The censure here administered indicates that great moral and religious changes have their antecedents, their fore-running events, which predict their approach just as is the case in great atmospheric changes. In fact the whole range of nature comes under this law. Man may and therefore ought to make himself acquainted with the shades and indications, the lessons and tendencies of occurrent events.

May we not apply these principles to Christian Missions? These have a history; these have an order of sequence, and are amenable to law. What then are some of the light and shadow-forms which missions present to the eye of the beholder?—Following the figure employed by the great Missionary; what are "the signs of the times?" What read we on "the face of the sky?"

Political clouds overcast "the sky."

We look out of ourselves, and beyond our own little homestead, and we see indications of atmospheric action. The sky is overcast. Clouds of political strife obscure the sun. The Politician has turned Missionary! In other words men seek to effectuate the purposes of Christian Missions by political means. We discover no lack of force. There is power. Armies and navies are at command. The gaud and glitter of royalty may be placed under tribute. The serried hosts of Mohammed or the astute army of Jesuits may be summoned to the field; but to what issue? Politics are supposed to have the power to evangelize! What a grand mistake! What says history on this point? History teaches us that these forces may curb overt transgression, but that they never can lay hold of the hidden cause of that transgression. The heart is too far off to be reached by the hand of human agencies.—Popey has tried it again and again. But the issue has been that of the unhappy victim referred to Matthew, xii. 45.

The Dutch are said to have tried what political force could do in Ceylon. We read of their using civil law and its sanctions to further the ends of the gospel! We are told that they actually compelled the heathen to do homage to the Christian religion, that they put "pains and penalties" on all adherence to idolatry, and induced thousands into a shallow hypocrisy by the glitter and the rewards of office.

There was war in Jaffna, then, against Siva and his consort Parvati; war against the elephant headed god Genesha! And the sword was drawn in defence of the ever blessed Jesus; who said "Put up the sword." We have heard it stated, that if the Dutch had retained their power another generation not a vestige of heathenism or of popey would have been left in Ceylon! We have heard it said, that the present race of Hindus are for the most part children of apostate Christians, offspring of those who at one time renounced Siva and were baptized in the name of Jesus!—What is to day the result of that morning of political strife? Where are the predicted, the then realized results? Alas! that blustering morn spent its forces in mere noise and clamour. "They sowed to the wind, and reaped the whirl-wind." But what other than disappointment has ever followed expectation built on this foundation? Was it ever known, since man fell, that skill in applying the sanctions of civil law, or genius displayed in the administration of an empire could transform "the carnal mind," or change into "spirit," that "which is born of the flesh?"

Marvelous commotions have been raised; tornadoes evoked; devastation caused; innocence scourged; guilt enthroned; uprightness manacled and craft invested with authority! These and such as these have been produced in endless multitude and terrible uniformity. But a few live, the love of, and the search after, truth, a feeling after God, these have in no single instance had a part in the region of politics, or science applied to civil government.

Power to coerce and power to convert are widely different forces. What then are the signs of the times? Are not nations being taught a very important lesson, viz: that God and not man must regenerate and purify the human race? Are not reflecting minds, powerful intellects, being taught the futility of human policy and power in the work of evangelizing mankind?—On the decrepit and tottering theories of anti-Christian agencies there is engraven; "Not by might nor by power." Is that morning of storm, commotion and tempest eventuating in a mid-day experience of sounder knowledge?—of wiser action!—and devouter trust in God? If so, we rejoice at "the signs of the times."

There is another aspect, presented by "the sky" of missionary action.

The dry hard season of MERELY SECULAR EDUCATION.

The Politician failed as a Missionary inasmuch as he had not appliances for reaching the cause of man's trans-

gression, and could only reach that transgression as it became effect, or overt action. He could not manipulate motives, or principles, or opinions or beliefs, but confined himself to these developed in acts; and in doing so, he did wisely. For what has he to do with anything else? As soon as he attempts to arrest thought, modify belief or trammel conscience he converts man into a rebel. The entire race revolts; and, unless the tyrant withdraw the mad edict, the tide of popular indignation will sweep him away. Let recent events in Italy teach Popey a lesson on this point.—The wise legislator says, "Let another renovate the heart. I will restrain the hands and the feet from transgression." And he lays aside a sceptre which he could never wield, and advocates a throne which he could never to have filled. But there is not a long interregnum. There is a claimant on the vacant throne, &c. This is the secular educator. By acting on the intellect, by reaching the understanding, by moving the emotions, he hopes to effectuate that renovation of man's character at which the politician aimed, but failed in securing. The world makes way for the educator. He has a programme long, broad and specious. He dives into metaphysics and brings thence the anatomy of mind, and shows us, as it were, the secret springs of mental action:—E. G. the connection between thought and feeling, between the emotions and action, and between action and character. He delineates man; yet this is a specimen of the race. He proves to the satisfaction of his credulous auditors that "Knowledge is power." As he handles his theme, faith in his dogmas grows stronger and stronger until it passes into a settled belief that, "Man will ever, and uniformly, be renovated by the truth." He tells us, thus much is indicated by his mental constitution: and from what he was intended to be, we are required to leap over the gulf, to the conclusion, that he actually is. The fallacy is plain. We are required to frame our historic beliefs from what his philosophy predicts! It is not long however before the experimenter finds that his reasoning does not square with experience. This discovery sometimes leads to a sceptical rejection of the testimony of nature; yet, ere he abandons all effort to raise the low and regenerate the lost, he rallies his forces, puts them into different relations, modifies his plan of operations, yet believes that perseverance will at last develop "the good" from "the educated." But evermore there comes a mildew over his hopes. A worm gnaws at the root of his gourd; and at last he gives up all hope of success! Now this despair is both natural and wholesome. The secular Educator thought he had philosophy on his side:—induction seemed to shed her light on his path:—his repeated analysis yielded "a constant quantity." And yet he failed!

But why this failure? Why pronounce despair of success by such means, "natural and wholesome?" Is philosophy false? Has mental culture no influence over man? Is there no order of sequence in man's thoughts, feelings, desires and actions? There is a broken spring in the watch, and therefore the thing wont go! The merely secular educator took man to be mere intellect, or at least supposed that thought governed the life and character, as 'in fact' it was designed to do by the creator. The idea of the need of grace never crossed the thresh-hold of his calculations. The perverted will and the depraved affections never presented themselves at all in his estimate. Hence the failure. Hence also the certainty of failure ever under like circumstances. The disease not being reached, a cure cannot be effected. Herein we discover the real strength of a religious education; i. e., of a system of educational appliances where both "truth and grace" are brought to bear upon the heart and intellect of man.

As to a religious education, what are "the signs of the times?" Do men conclude that education is useless because the mere secularist has failed? Is there a unanimous vote recorded against a mere intellectual culture? Do men take a right start from this conclusion? Is that start in the direction of despair as to education generally, or is it towards a wise, a rational association of things moral and religious? Failure and disappointment will as invariably follow the mere secularist's mode of moral regeneration, as dearth and famine will follow the withholding of the rains of heaven!

How read you the face of the sky? Is this dry, hard, dearth-aspect of merely secular agency yielding to correcter views of man's relationship to God and pilgrimage to eternity? If so, again we rejoice.

"There is the sound of an abundance of rain."

We will notice yet another aspect.

The cold chill: the season of Frost.

There are tropical regions in geography where frost is unknown. There are no such regions in the charity and zeal of the Church, i. e., there are no regions of Christian action among men, where it may be said, "Here is no flagging zeal, no fluctuating love, no inconstant sympathy, no remitted effort." The wheat and the tares grow together until harvest time. There are those who acknowledge the powerlessness of merely secular culture in the regeneration of our race; yea who even regard it as an axiom that religion must be brought to bear upon youth in-order to the formation of character, who nevertheless have to mourn over the absence of result, such as they reasonably hoped to realize.

They do not ignore the need of "grace." They do not put out religion from the curriculum, and yet full one half of the effect is lost! Why? There is an indecision, a timidity and a doubt as to the application of purely Bible-principles.—Influence is lost by

a feeble application. Take sympathy as an influence. How unsteady its action! Duty is seen, obligation is recognized, but the heart feels not! Take prayer as another influence! How undefined, how general, the petition! how indefinite the want! how lacking vehemence the appeal! How forgetful the suppliant, how easily satisfied! Take sacrifice as another influence. And this has a voice which all can understand, a power to reach all hearts;—yet in our sacrifices, how often are "the lame and the blind" offered! We give 'the odds and ends' of our time, strength and effort! Self-sacrifice is the centre virtue in the Redeemer's work. Self-sacrifice is the model set for our imitation. When this spirit comes upon the Eastern churches it will be like the life giving 'breath' in "the valley of vision." The lack of this is the grand weakness of the Tamil church of this land. Is there not a parsimoniousness of sacrifice and a consequent deficiency of power? Is there not a chilling frost that nips the buddings of a self-sacrificing energy. O for the genial warmth of primitive Christianity; O for the soul invigorating energy from above!

"I am a poor man, and will therefore give you my mite"—says the man of thousands of unused money! A tithe is not given. The hand clutches its treasure. The heart feels not for souls. All is self, self-indulgence, or but niggard sympathy, feeble prayer and costless sacrifice. Will such forces ever overthrow the venerable systems of heathenism by which the Christian Church is confronted? Let the nobles of the land, the men of learning and of might contribute their very best, the out-goings of their strength to Christ. Then will a brighter morning gild our horizon, and the face of the sky indicate a seasonable aspect.

GRAVE AND GAY.

SOLOMON NUMBER 2.—A young man going a journey entrusted one hundred deenars, to an old man. When he came back, the old man denied having had any money deposited with him, and he was had up before the Khazee.—"Where were you, young man, when you delivered this money?" "Under a tree."—"Take my seal and summon that tree," said the judge. "Go young man, and tell the tree to come hither, and tree will obey when you show it my seal". The young man went in wonder. After he had been gone some time, the Khazee said to the old man, "He is long. Do you think he has got there yet?" "No," said the old man; "it is at some distance. He has not got there yet"—"How knowest thou, old man," cried the Khazee, "Where the tree is?" The young man returned, and said the tree would not come. He has been here, young man, and given his evidence. The money is thine."

A murder having been committed in an old Russian city on the Neva, it was determined to photograph the eyes of the murdered man, to ascertain the truth of the alleged scientific discovery that they would disclose the portraits of the last persons they saw. It is stated that the result led to the immediate apprehension of two soldiers who had perpetrated the offence.

At Constantinople recently, died Barontchie Pasha. The "Catholic" party claimed that he had died a member of their communion. Another sect claimed the body. An appeal was made to Fuad Pasha by the Catholics; he replied as follows:—"Since you are thus sure of his soul, you can, I think, afford to leave the others his body."

A REPARTEE.—"My dear Polly, I am surprised at your taste in wearing another woman's hair on your head" said a man to his wife. "My dear Joe, I am equally astonished that you persist in wearing another sheep's wool on your back"

The Italians say—"There is more trouble in having nothing to do than in having much to do" A wise man draws more advantages from his enemies than a fool does from his friends.

A CONTRADICTION IN TERMS.—"The very bluntest observations are often pointed.

The conscience is the most elastic material in the world; to day you cannot stretch it over a mole hill, tomorrow it hides a mountain.

The unrighteous penny corrupts the righteous pound.

Captain Lott, of the steamer Persia, has made 300 voyages across the Atlantic.

"An attorney," said Sterne, "is the same thing to a barrister that an apothecary is to a physician—with this difference, that your attorney does not deal in scruples."

MAKING THE BEST OF IT.—"Captain, jewel," said a son of Erin, as a ship was coming on the coast in inclement winter weather, "have ye a almenick on board?"—"No, I havn't."—"Thin, be jabbers," replied Pat, "we shall have to take the weather as it comes".

இலங்காபிமானி.

தகராசம் ஸ்ரீ. ஆனி மீ யக் உ.

ORIENTAL BANK CORPORATION.

விளம்பரம்.

ஒழியென்றல் வங்குச்சாலை.

இதன் உதவிச்சாலையொன்று சென்றமாதம் யுக் திசதி செவ்வாய்க்கிழமை யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பித்து இப்பொழுது நடைபெற்று வருகிறது.

நடப்புபான பணவைப்புக் கணக்குக்காரியங்கள் இப்பொழுது அறிந்தொடங்கப்படலாம். சேமத்திற்காய்க் கட்டுப்பணங்கள் ஒருமாதம், இரண்டுமாதம், ஆறு மாதங்களுக்கு அல்லவாம் வைக்கப்படலாம். அப்படி வைக்கப்படும் பணத்திற்கு வருடமொன்றிற்கு முறை யேற்றுக்கு, மூன்று, நானூறு, ஆறுவதம் வட்டிகொடுக்கப்படும். பணச்சேகரிப்பிற்காய் அந்தந்த இடங்களுக்குரிய கைச்சீட்டுக ளும் ஏற்கப்படும்.

தலைவர்களின் திருவிளையாடல்களைச் சேர்ந்த சகல கிளைச்சாலையின் பேருக்கும், சென்னைத் திருவிளையாடல்களைச் சேர்ந்த கொச்சியின் உதவித் திருவிளையாடலின் பேருக்கும், வங்குச்சாலைச் சேர்ந்த தேசத்திற்கும், மாகாணத்திற்கும், வந்தகத்தி ட்குமுடைய சகல கிளைத் திருவிளையாடல்களின் பேருக்கும், அபரல ன்மைச்சேர்ந்த மாகாணத் திருவிளையாடல்களின் பேருக்கும் உண் மிகள கொடுக்கப்படும்.

உண்டி மாற்றுதலுக்குரிய கழிவு முதலாளிகாரியங்களின் விவ ரங்களை இத்திருவிளையாடல்களின் பெரிந்தகொருவரின் மூலம். ஆர். வி. டன்லோப், உதவிக்காரியகத்தார். எ. எம். வில்லெட், சம்பிரதிக் கணக்கார்.

விளம்பரம்.

"Ceylon Watchman".—இலங்கைகாவலன்.

சந்தை, சான்றிதழ், பொதுவானவல்லி, பயிர்ச்செய்தல், கை த்தொழில், வேளாண்மை, விவாகாரம், சுயசேகரத்தேச புதி னங்கள், உள்நாட்டும், அரசா, பிராணை முதலியவர்களுக்கிட த்த சார்புக்களை வெளிப்படுத்துவதற்குமான நோக்கத்தோடு, இந்நாட்டில் ஆவணமாசத்தின் முதல்வெள்ளியாரம் துவக்கமா ய், இலங்கைகாவலன் என்ற நாமத்துடன் கொழும்பில் ஒரு வாரவாசிப்பிரசாரஞ்செய்யப்பட்டும்.

இதன்விடம், கொழும்புக் கைப்பொப்பக்காரருக்கு, வருடமொ ள்நிற்கு பிரதி ஒன்று விடையாய், சு. சபாஸ்திரக்கமாய் எடு ப்பவர்களுக்கு தாழ்த்துவதற்குப் பிரதி ஒன்றிற்கு விடையாய் எ. அனா, சடு.

இலங்கைகாவல் பிரிவுமுன்னோர் தங்கள் கைப்பொப்பக்காரையும் கைப்பொப்பத்தொகையையும், இந்நாட்டின்கண்ணும் இடங் களிலும் ஆட்சரித்திடும் கொடுக்கலாம்.

கொழும்பு, எச்சரிமணக் கந்தோர் கண்டி, ம. ந. ம. ச. பொன்னம்பலம்பிள்ளை காலி, ம. ந. ம. ச. நன்னித்தம்பி யாழ்ப்பாணம், இலங்காபிமானிப்பத்திரிகைக்கந்தோர், அ ல்லது, லீன்மன் பத்திரிகைக்கந்தோர் ஆகிக்கொட்டை, ம. ந. ம. வை. இராமலிங்கம் பருத்தித்தலை, ம. ந. ம. சி. இராமலிங்கம் திருக்கோணத்தலை, ம. ந. ம. ஆ. சரவணமுத்து மட்டுக்களப்பு, கண்டி, டெ. கோமளதர் மன்னார், டாக்டர் கிளிவிலன் அனாரசபுரம், சி. வைத்தியலிங்கம் ராசபட்டினம், ம. ந. ம. சி. வயமுத்தாபிள்ள ரும்புகொண்டி, ம. ந. ம. வை. வீரவாசுப்பிள்ளை சென்னையட்டினம், ம. ந. ம. சி. சுவரதராமயக்கப்பி ன் பண்டிதர் கள்ளிக்கொட்டை, ம. ந. ம. சே. ஞானப்பிரகாசம், Robert Newton.

கொழும்பு, செக்கடிச்செரு சுசம்ஸ்ரீ வைவாசியர் யுக் உ.

Mr. T. M. Tampoo—ம. தீ. தா. தம்பு.

இந்த நாமத்தேயத்தையுடைய, யாழ்ப்பாணத்திலே இரண்ட ரைவருஷக்காலங்களாகப் "பிரதிகாரி" கல்விக்கற்று, பிறகி ட்ட கார்த்திகைமாதமளவிற்கு கொழும்புமாகாணத்திற்கென்று அங் கே கண்டிபொருத்தியாமதிராக்கினி வித்தோரியாவின் அப்புக்கா த்த (Honorable R. F. Morgan Esq) என்றவரிடமிருக்க மே ழும் குறித்த கல்வித் தேர்ச்சியடைந்து, இரத்தமாதம் அந் தி க்தியிலே திருத்தியான பரிட்சைகொடுத்ததொன்ற செய்தியைச் சாதாரணத்தினம் எழுதிக்கொடுத்த தெரிவிக்கிறோம்.

The Treasurer of Ceylon.—இலங்கையின் பொ க்கிஷகாரன்.

சென்ற வைகாசி மாதம் ஏற் தேதியிலுள்ள, இராணியின் நாம த்தைக்கொண்டு அவரின் புத்திரனும் இங்கிலாந்து இளவரசனு மாகிய (Prince of Wales) என்பவரின் சந்தியிழங்குடைய மகா சக்தித்தில், இராசமுன்னிலையில் தெரிப்பட்டவர்களில், எமது இலங்கையின் பொக்கிஷகாரன் (Mr. F. Saunders) ஆகிறவ ரும் ஒட்டியப்பதங்கித்தொரிப்பட்டார்போலும். இதுவும் யாழ்ப் பாணத்தில் பெட்டிக்கார கணக்குத்தான்.

Commercial Failure.—விவாகாரமுறிவு.

கொழும்பிலிருக்கும் நாட்டுக்கொட்டையிற் செட்டிகளிலொ ருவர் பதினேழாயிரம் பவுண்டைக்குப் பட்டுப்போகிறொன்று இ க்த மாதம் நாலாற் திகழியைக்கொண்டு "Observer" என்றும் பத்திரிகையில் வாங்கிவிட்டோம். அதிலிருக்கின்ற இவருடைய கட்டுக்காரநுக்கல்லோ யிருக்கலாம். கட்டுக்காரரில் (Mr. Darby Butler) என்றவருக்குக் கட்டத்தொருக்கும் மென்நர் இழக்கின்ற என்றவருக்குக் கட்டத்தொருக்கும் வெகுநஷ்டம் வ ரும்போலிருக்கிறது. நாட்டுக்கொட்டையிற் செட்டிகளுடைய சாக்கிரதந்தையும் நூற்றியும் பிறகுமாகிக்கத்தர் கவனவதிக்காமாயிரு ர்திடிலும் கலையிடலும் கொடுமை தாங்குதற்குரிய வட்டி கு ட்டிய மாதத்திலேவாங்கியும் மெத்தக்கடிமை. செல்வத்தில் ஏ ற்றந்தாழ்ச்சி சுகடக்காரிப்போத்து வருகிறது உலகவழக்காண்கு ல் விவாகாரமுறையிலே நீதியின்படி நடத்தலே யுத்தமும். மு ன்நேரங்கப்பற்காரன் பின்னோம் பிச்சைக்காரனென்பது பலரு பறிந்தவொர் பழமொழி.

Colombo.—எங்கன்கொழும்பிற் கடிதன்.

எட்டாங்குதி புத்தகிழமை சியாயசான்றிதழ் முறையேசுற்ற மாணுக்கர் பரிட்சைநடத்துவார். பரிட்சைகொடுத்தவர்கள் பதின

புற்றுபேர். இவர்களில், நால்வர் சுப்பிரீக் கோட்டுத் தரணிக ளாய் வரப் பரிட்சைகொடுத்தவர்கள். மற்றவர்கள் டிசுத்திற் க்கோட்டுக்கு சியாயசான்றிதழ்க்கத்தார் எழுத்தில் வினாக்களைக் கொடுத்தார்கள். விடையும் எழுத்தில் கொடுக்கப்பட்டது. சி லருடைய விடைகளை வாசித்த அத்தவக்கத்தமார் தங்கள் மூ ன்று நீதிபதிகர்கள் நீதிபாசனத்தில் வீற்றிருந்து அப்பல்வியாச்சி யம் நடக்கும்போது பெலக்க வாசித்தவர்களுக்குக் கணக்குக் கோட்டுநீர்தாட்சணியாக வருமென்பதைத்தானும் மற்றவரி ட்டு அவர் அப்படிச்சிபித்தில் அப்பல்வியாச்சிபித்தில் அலைவு ள்ள சில சியாயதாரர்களின் முக்கக்குடைய பெலப்பிக்கத்த க்க அடித்தமாய்ற்று. சுப்பிரீக் கோட்டுத் தரணிகள் நால்வருந் தருக்கவர்களைச் சிபாரிசுபண்ணப்பட்டார்கள். இவர்களில் ஒருவர் கண்டியிலிருந்துவந்து இல்லாமார்க்கத்தவர் டிசுத்திற் கோட்டுத்தரணிக்காய் பரிட்சைகொடுத்தவர்களிலிருவருடனே சிபாரிசுபண்ணப்பட்டார்கள். இன்னும் இரண்டு அல்லது மூ ன்றுபேர் திக்கத்திழமை நடக்கும் பரிட்சையில் எடுக்கப்படுவா ர்களென நட்புகிறோம். தெரியப்பட்டவர் ஆரென் லீவீர் விரும் பினால், ஒருவர் கொலோனிபச்சத்தித்தொருக்கு இரண்டாவது த் சுவாம் தரையின் மகன். மற்றவர், முந்த அத்தவக்கத்தம கதிருவேலிப்பின்னிடம் சியாயசான்றிதழ்க்கத்து, பிந்த இவ்விடத் தில் இராணியின் சியாயதாரர்களிய கணம்பொருந்து மோர் க்கத்தரையிடக்கற்ற தாமோதரம்பின்ன தம்புகுவென்பவர்.

இவர்களைவிட, மட்டுக்கப்பலாவந்த போனெசன் கிறவு தா அல்லது சிலவருடைய மட்டுக்கப்பலாவந்த தெரிந்துகொள்பவ்வார். அத்தவக்கத்தாய் வரவிரும்பின முருகப்பரைத் திக்கத்திழமை சோதிப்பட்டார்கள்.

தம்பு என்பவர் இன்னொருவருட்க்கில் உவ்விடம்பலப்பும் வாரணக்களேவி. இவரது திருமறைபச்சுத்தித்து இவரை அறிந் தோர் மெய்ச்சுகிறார்கள். எல்லாவற்றிலும் மேலாய் இவரொரு சன்மர்க்களும் கிறித்தவனும். இவ்வகளை மட்டுமோனக்காகவி ல்லாமல் மருணபரியந்தம் யதார்த்தநடையும் தேவபத்தியுமுன் னவராய் பிழைக்கவேண்டுமென்பதென் விருப்பம். என் நம்பிக் கையை மாற்றுகென் நட்புகிறோம்.

வெள்ளிக்கிழமை சாயந்தரம் சைவப்பிரசக்தி சாமுக்கருக்க ளொரு கூட்டம்வைத்தார். அந்நிலை கக்கிரவாரப்பிரசக்தித்திற் க்குக்கொக்கொண்டார் நேற்றுச்சாயந்தரம் பிரசக்திமொன்று சுப்பிரமணியபகவாதிடையிலே வைத்தார். "ஊமைபரிசையி ட்டுவரையாய் மகாவித்தவான" என இவரைக்கேட்டகிலை "பா காளுதெய்வம் பாசாலேதெய்வம்" என்றப்போல் ஆப்பிரகித் தார்கள். கிறித்தசமயத்திற் கித்துடன் முடிவுகாலம் நெருங்கி னதெனச் சிலர் உத்தேசிக்கிறார்கள். அன்று பிரசக்தத்தால்வந்த வொருவர் தட்டியாரம்பித்தப, "பா!! பா!! யாழ்ப்பாணத் தில் அந்த முருக சீனியை ஒருசமயில்காய்த்த புண்ணியவா ளிப்போலச் சாமுக்கருக்களும் கிறித்தசமயத்திற் கோடி கொடுத்த விழுத்தவார்" என்றார். தேவபத்தியுடைய இப் பாபமும் நீங்குமொ ள்ளையேன். இவரொரு பத்திரிகையும் ளைப்பாராம, அந்நினைமைக்கு நீலும் பக்காளிகளாலும். இப்பொழுதும் அவர்செய்யும் பிரசக்தக்ககித் தாங்களாகுதல் தங்கள் மூத்தகொத்தன் தரையாகுதல் வாங்கிப் பிரசுரஞ்செ ய்தாலென்க?

இன்னொருநாட்களின்முன்னர் பரதபிக்கப்பட்டத்தக்க வொ ர்மணம் நடந்தது. ஒரு கிங்குப்பிரகாரியார் பின்னோன்று க்கு விவாகத்தக்கெத்தெய்துச்செய்தார். வீவாயிலெல்லாரு செவ் வைபாய் சிக்காரிக்கப்பட்டபுது இவரது புத்திரனும் தூரத்தி லிருந்து இத்தகாய்வந்தார். ஒரு இரவில் சுவரடித்த மோதிவிழ் ப்புத்திரனாயிற்று வேறுநாறுபின்னென் காயப்பட்டார்கள். மீட்டுமும் பழுதற்ற சாமான்களும் வீலையெறப்பெற்றது. மீட்டுமென்ற வந்துவென்ற? மணப்பறைக்கேக் வாயத்தமான்வீ ட்டில் பிணப்பறைக்கேக்கலாமா? உண்டாட்டுக் கனிபாட்டுக்கு வாரோர் இவ்வகொண்டாடுவார்தனா? தேவன்செய்வதயாவும் நன்மை அவாசித்தமெயாக்கக்கவது. அப்பல் கோட்டைக்கு தித்து இனிப்படுத்தவார்த்தில் வரவேன்.

Lient. Dyke.

எமது ஏசுநரின் மச்சாலே ஒன்றைவிட அண்ணந்தம்பி யோ (Dyke) என்ற நாமத்தையுடைய போனகிழமை யாழ்ப் பாணக்கச்சேரியிலிருந்து இவ்விடத்திற்குக்கொண்டு திருக்கோ ளுதமலைக்குப்போலார் எமதுமாகாணத்திற் சிரேஷ்ட உத்தி யோகத்தரின் இரத்தவருவணக்கான ஆதான பிரதிபுறார்.

The meaning of the word "Hindus."

Hineus—என்றமொழியினருத்தம். சூயாவை, சென்றுபோன உட்கு சங்கியையிலே தோற்றின வித்தகவி ளுத்தையைய கேனைக்கு அடியென் இகன்தேக் கொடுக்கும் விடையையும் தமது பத்திரிகையிலேக்கொண்டிற் பிரகடஞ் செய்ப்படிய வேண்டுகிறோம்.

இங்கிலாந்துள்ளோரும் அவ்விடத்திற்குப்பத்தியானவர்களையும் இங்கிலாந்துள்ளோரும், அமெரிக்காதேசத்தாரை அமெரிக்கரெ ன்றும், ஆபிரிக்காவாரை ஆபிரிக்கரென்றும், ஆசியாவாரை ஆசியா வர் என்க்கொன்றுக் சொல்வதே வழப்பம். ஆகவே இந்நி யாவின் பாரம்பரியாயுள்ளவாயிருந்தாலுமென், அந்நித்த நிலி லிருக்கலென அங்குசுபு "இங்கு" என்பதேபல்லவார்ப் சமயத்தைக்குறித்த "இங்கு" என்று சொல்வதில்லை. சொல் லினருத்தமியாரார், ஒன்றை வேறொன்றை விபரிதார்த்தத் தெய்வங்களிற் வேறு "இங்கு" என்பது சமயத்தைக் கட்டுமென்பார். அன்றியும், "சைவர்கள்" என்றும், சிவனிலிருந்து அவ்விதப்பார் வந்ததெனலாய். கிறித்தவர்களைன்றும், ஹிந்து தாரதாரிலிருந்து அப்பெயர் வந்தது. அப்படியே மற்றுச்சமய ங்களும் "Hindus" என்றும், "இங்கு" என்றுவொரு தே ய்ப்பெண்ணும் சொல்லியும்.

இப்படிக்கு, இ. வ. யாழ்ப்பாணம் கந்தர்மடம், தகராசம் ஸ்ரீ ஆனி மீ கர் உ.

Pair of Rhymes.—இருசொல்லலங்காரம்.

சு. அழகியமக்கீழிழவதென் அந்தம்உச்சமாவதென். உத்திரஞ்சாயத்து. யு. ஆலிபெருப்பதென் இராவழிபெப்பதென். பறிப்பாரற்ற. யச. இந்துமறைவதென் இலங்கையெழிவதென். இராமநாதரத்தால். யெ. இன்னையிற் பின்னெடுகுவதென் எங்குமரங்கன்சாய்வ தென் அடியற்ற. யக. ஒருமாமுக்காரியாவதென் ஒத்துண்டிலெழிவதென் காணியில்லாமல். யச. கயிறுமுத்துக்குவதென் கல்விற்றப்பதென் னாங்கிசொன்னு.

யடு. காவன்குக்கோவன்குவுதென்காண்பெருதபய்வதென் கெடம்பையிட்டு. யச. கூட்டக்கோலையோவேதென் கூத்தாடிக்குப்பொருள் போலவேதென் ஆட்டைப்பார்த்து. யெ. சிறியலுப்பட்டணமாவதென் வெறியர்மயங்கித்திரிவதெ ன் குடிப்பேரி. யடி. பாம்போடுவதென் பனங்கிணரிழிவதென் அடிப்பாரற்ற. யக. மூட்கந்திரேவதென் முழப்புடைவைவெய்வதென் னால்யிருத்து. யெ. வெந்தகறி ண்ப்பதென் வேந்தர்ப்படைமுறிவதென் பெருங்காயத்தால். யச. கண்ணாடிப்பதென் கடையிற் பிச்சைசெய்யப்பதென் பலனைக்கட்டி.

முச்சொல்லலங்காரம். க. ஆறுநோனகுமும், அரசரோடேயுமாரணகுமும், பு ருஷனைச் சீமாமாருணபெண்டிரும், இம்மூன்றும் நீதநீரு ய்விடும். உ. எழுதிப்பாராதன் கணக்கும், உழுதுவிசைபாராதன் செ ல்வமும், அழுதுபுரண்டமணையாரும், இம்மூன்றுக் க ருதகபுரண்டமணம். A. C.

Mahapadatham.—மகாபாரதம்.

பிராஞ்சிய மனுஷனொருவர் மகாபாரதம் முழுவதையும் பிராஞ்சிய பாஷையில் மொழிபெயர்க்கவருக்கூற்றொன்று 'இங்கிலாந்து' என்னும் பத்திரிகை சொல்லிற்று. உத.

American War.—அமெரிக்கன்சண்டை.

முன்வந்த சங்கதிகளே திரும்பத் திரும்ப யின்சார்க்க த்மீபீத் தபால்மர்க்கமாகவும் தபாந்தப்பல்கள் வழியாகவும் இரண்டேழுமுற்றமுறையாய் வந்தவைவன்றிப் புத்தினைசக் கதிகள் வரவில்லை. முன்னே லுசியனாகாட்டிலே நடந் த சண்டையிலே முதலாம் ஒருபக்கமும்மறுபார் மற்றப் பக்கமுமாய் இருபத்தியாருந் தோற்று இருபத்தியாருந் வென் றுர்களைப்பற்ற துறையிலே வங்கலசேனாபதி (Gen. Banks) நாச்சிதோச்சீஸ் (Natchitoches) என்னும் இடத் திலிருந்து பிளேசுந்தமவைக்குப் (Mt. Pleasant) போகுந் போழ்தே தட்டெனத் திரைக்கொண்ட சைனையோடு தெ ன்பட்டச யுத்தனைபதிகள் வந்துவிழ அப்போழ்தே தரைத் தனைத்தார் தோற்றுர்கள். மறுபார் வங்கலசேனாபதிபு ளித்தப்பறிவாங்க சிவனந்து யுத்தகாலங்கொண்ட போராடி க் கேலித்தப்பின்பு மறுபடி தரைத்தனைவீரர்கள் அலேக் சந்திரியாகரத்திற்குத் திரும்பினார்கள். இரண்டாம்நாள் நடந்தபோரில் பீர்சன் முதலான (Gen. Pearson &c.) நா ளுமுன்றுவிசேஷதாயுத்திகள் விழந்தார்கள். மிசிசிப்பியிலே றுறமலம் தூரத்திலிருக்கும் பில்லோக் கோட்டையை (Fort Pillow) பிடித்தபோது தரைத்தனை இராணுவத்தை சேர்ந்த காப்பிரிகனைத் தேர்கீத்தியார் சங்கீர்த்ததை யிடலேவங்கல் பிரசாபிபதி கோப்பங்கொண்ட தாமும் அதற் கு வதிற்செய்கை செய்வெனென்று பயமுறுத்தினார். பழ ய இச்சங்கதிகளைத் தவிர்த்தால் போற்றோராக் கேசையி றுசாட்டமே வேறுள்ளசங்கதி. கலகசேனாபதிக்களாகிய லீயும் லோங்குன்றற்றும் (Gens. Lee and Longstreet) போற்றோராக் திசையில் நெருங்க எத்தனிக்கிறார்கள். லீ கீறுன்றி டுபுபுதியை (Gen. Grant) எதிர்த்த வேய்வுகா ட்டிக்கொண்டிருக்க லோங்குன்றிற் றொழுமையில்லாவதித் தன் இராசதானியில் விழுந்துகக்கி அதைக் கைப்பற்றித் கொள்வதே நோக்கமாம். லோங்குன்றிர்கருத்து அதுவானு ற் தரைத்தனைத்தார் சோம்பேறிகளும் சக்கட்டையகுமா? "அந்தென் றப்பூப்பற்று" தென்று றிணக்கீற்றும். மேட்டிச ன்கோட்டைவசைத் (Madison Court House) தரைத்தனை த்தார் சுட்டெரித்துப்போட்டார்கள். உத.

Commercial Failure.—வந்தகநஷ்டம்.

கொழும்பிலே ஒரு செட்டிக்குப் பதின்குறையாய் பவுண்டு க்கு நஷ்டம் வந்ததென்று கேட்டிருப்பார் அது பெருநஷ்டம் தானென்று சொல்வார்கள். சிங்கப்பூரிலே ஒரு சீனவர்த் தகனுக்கு ஏழிலட்சத்த ஐம்பதினாயிரம் (௭,00,000) பவு ணுக்கு நஷ்டமென்று ஒரு பத்திரிகையில் வாசித்தோம். இன்னும் எத்தனைபேர் நஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். "முன்னோ ம் கப்பற்காரன் பின்னோம்பிக்கைக்காரன்." காலமே பெருக்கு, பின்னோம்பற்றும். இதுவே உலகவியல்பு. உத.

Wonderful changes.--எத்தனைபெரியமாறுதல்.

சகசுகம் ஸ்ரீ நானூறுபேர் நூற்றிருநூல்களையெ இப் பெழுது ஒரு மனுஷன் நூற்கிறான். எப்படி? இயந்திர உத வியிலால். நூறுவருஷத்திற்கு முன்னே நூற்றைம்பதுபேர் அரைக்கக்கடிய மாவை இப்பொழுது ஒருமனுஷன் அரை க்குகிறான். நூறுவருஷத்திற்குமுன் நூறு ஸ்திரீகள் கூடிச் செய்க்கடிய பின்னல்வேலை சரிகைவேலைக்கா இப்பொ ழுது ஒரு ஸ்திரீசெய்வார். முப்பது வருஷங்களின்முன் சீனியைப் பிடித்துச் செல்லும்மாதங்கள் எத்தனைபேர் அத்தனை காட்களே இப்பொழுது அவ்வாறு செய்யச்செல் ழுகின்றன. முக்கக்கண்ணாடிக்கு ரசிய்பூச முன்னே ஆறு மாதங்கள் பிடித்ததுமுண்டு. இப்பொழுது நூற்றாறுநூறு ழுகளிற் பூசுகிறார்கள். நூற்றாறுபேர்முன் குதினை ஒருநாள் செய்தக்கடிய அவ்வளவு அலுவலை இப்பொழுது ஒரு இ ருப்புக்கப்பலிலுள்ள ஒருகுத்தொரு செய்தமுடிக்கற்ற. எப் படி? அறிவு பெருக்கயந்தரம் பெருக்கற்ற. யந்திரங்களின் சகாயமே இவ்வாறுசெய்கிறது.

Female Physicians.—பெண் வைத்தியர்.

அமெரிக்காவிலே பெண்களும் வைத்தியகாரியாரும் படி க்கிறார்கள் என்பது அநேகர்க்குத் தெரியாதகாரியாயிருக் கலாம். இத்தொடக்கமுண்டாய் இப்பொழுது சிலவருஷங் களாயின. நீயுஇங்கிலாந்துள்ள பெண்வைத்தியசரிஸ்தி ரச்சாவல ஒன்றிலே ம. டி. (M. D.) என்னும் வைத்திய பட்டம்பெற்ற ஒருபெண்யின்னைவைய பராமரிப்புக்காரியாய் றுக்கிறார். பிராஞ்சில் ச. குக், ம. டி. (Frances S. Cooke, M. D.) என்பது அவர்பெயர். வைத்தியத்தில் அதிகேட்டி க்காற்றியென்ற புகழ்பெற்றவர். பெண்கள்வைத்தியக்கற்ற ப் பெண்களுக்கு வைத்தியத் செய்வதே அநி தத்தியென்று அநேகர் நினைக்கிறார்கள். உத.